

Những người như vậy, hoàn toàn chẳng lấy không, bất không để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt không, bất không; chẳng lấy không, bất không để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt không, bất không; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt pháp của bậc Cực hỷ, cũng chẳng lấy pháp của bậc Cực hỷ để phân biệt viễn ly, bất viễn ly; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, cũng chẳng lấy

pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang cho đến bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân để phân biệt viễn ly, bất viễn ly.

Những người như vậy, hoàn toàn chẳng lấy không, bất không để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt không, bất không; chẳng lấy không, bất không để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt không, bất không; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt bậc phàm phu, cũng chẳng lấy bậc phàm phu để phân biệt viễn ly, bất viễn ly; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt viễn ly, bất viễn ly.

Những người như vậy, hoàn toàn chẳng lấy không, bất không để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt không, bất không; chẳng lấy không, bất không để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt không, bất không; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt pháp của bậc phàm phu, cũng chẳng lấy pháp của bậc phàm phu để phân biệt viễn ly, bất viễn ly; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, cũng chẳng lấy pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát cho đến bậc Bồ-tát, bậc Như Lai để phân biệt viễn ly, bất viễn ly.

Những người như vậy, hoàn toàn chẳng lấy không, bắt không để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt không, bắt không; chẳng lấy không, bắt không để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt không, bắt không; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu tướng, vô tướng để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt hữu tướng, vô tướng; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy hữu nguyện, vô nguyện để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt hữu nguyện, vô nguyện; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy sanh, bất sanh để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt sanh, bất sanh; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy diệt, bất diệt để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt diệt, bất diệt; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy tịch tịnh, bất tịch tịnh để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt tịch tịnh, bất tịch tịnh; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt cảnh giới hữu vi, cũng chẳng lấy cảnh giới hữu vi để phân biệt viễn ly, bất viễn ly; chẳng lấy viễn ly, bất viễn ly để phân biệt cảnh giới vô vi, cũng chẳng lấy cảnh giới vô vi để phân biệt viễn ly, bất viễn ly.

Khi ấy, cụ thọ Thiên Hiện bảo các Thiên tử: Như vậy, Bát-nhã-ba-la-mật-đa đã nói là pháp sâu xa khó thấy, khó biết, chẳng phải là đối tượng tầm tư, là cảnh siêu tầm tư, vi diệu, tịch tịnh, tối thắng đệ nhất, chỉ có bậc Cực thánh tự nội chứng, kẻ thông tuệ trong thế gian chẳng có thể suy lường tới được; trong đó, thật không có kẻ có khả năng tin thọ. Vì sao? Vì trong đó, không có pháp có thể hiển thị, vì không có pháp có thể hiển thị, nên kẻ thật tin thọ cũng chẳng thể nắm bắt được.

Khi ấy, Xá Lợi Tử hỏi Thiên Hiện: Ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, đâu chẳng rộng nói giáo pháp ba thừa, đó là pháp của Thanh-văn, Độc-giác, Vô-thượng thừa, rộng nói bao gồm đạo Bồ-tát của các đại Bồ-tát, từ Sơ phát tâm cho đến Thập địa, đó là bố thí Ba-la-mật-đa, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lực, Bát-nhã-

ba-la-mật-đa; hoặc cái không nội, cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thắng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bản tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh; hoặc chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghi; pháp giới cho đến cảnh giới bất tư nghi; hoặc Thánh đế khổ, Thánh đế tập, diệt, đạo; hoặc bốn tịnh lực, bốn vô lượng, bốn định vô sắc; hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ; hoặc bốn niệm trụ, bốn chánh đạo, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo; hoặc pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện; hoặc năm loại mắt, sáu phép thần thông; hoặc mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng; hoặc pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; hoặc trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng; hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa; rộng nói bao gồm thắng sự công đức của đại Bồ-tát, đó là đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, siêng năng tu hành, cho nên tùy nơi sanh ra thường thọ hóa sanh, với thần thông bất thối, có thể dạo chơi tự tại, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn, tùy theo sở nguyện, ưa gieo trồng thiện căn, đều có thể tu tập, mau được viên mãn, ở chỗ các đức Phật nghe và thọ trì chánh pháp cho đến chứng quả vị giác ngộ cao tột, thường không quên mất cũng không biếng lười, bỏ phế, thường trụ định thù thắng, xa lìa tâm tán loạn; do vì duyên này, nên được biện tài vô ngại, biện tài không chắm dứt, biện tài không sai lầm, biện tài nhạy bén, biện tài thích ứng, biện tài có nghĩa lý phong phú ý vị khi diễn thuyết một vấn đề gì, biện tài thù thắng tối diệu đối với tất cả thế gian.

Thiện Hiện đáp: Đúng vậy! Đúng vậy! Đúng như lời Ngài nói, ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, rộng nói pháp ba thừa, đó là pháp Thanh-văn, Độc-giác, Vô-thượng thừa; rộng nói bao gồm đạo Bồ-tát của các đại Bồ-tát, từ Sơ phát tâm cho đến Thập địa, đó là bộ thí Ba-la-mật-đa cho đến tất cả pháp môn Tam-ma-địa; rộng nói bao gồm thắng sự công đức của đại Bồ-tát, đó là đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa, siêng năng tu hành, cho nên tùy nơi

sanh ra thường thọ hóa sanh cho đến đắc biện tài tối thắng vi diệu trong tất cả thế gian. Giáo pháp thậm thâm như vậy, hễ có nói thì lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử hỏi: Pháp này đối với pháp nào, lấy vô sở đắc làm phương tiện?

Thiện Hiện đáp: Xá Lợi Tử! Pháp này đối với ngã lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với hữu tình, dòng sinh mạng, sự sanh, sự dưỡng, sự trưởng thành, chủ thể luân hồi, người do người sanh, ngã tối thắng, khả năng làm việc, khả năng khiến người làm việc, khả năng tạo nghiệp, khả năng khiến người tạo nghiệp, tự thọ quả báo, khiến người thọ quả báo, cái biết, cái thấy lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với sắc, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với thọ, tưởng, hành, thức, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với nhãn xúc, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với sắc xúc, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với thanh, hương, vị, xúc, pháp xúc, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với nhãn giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với sắc giới, nhãn thức giới và nhãn xúc cùng các thọ do nhãn xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với nhĩ giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với thanh giới, nhĩ thức giới và nhĩ xúc cùng các thọ do nhĩ xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với tỷ giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với hương giới, tỷ thức giới và tỷ xúc cùng các thọ do tỷ xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với thiệt giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với vị giới, thiệt thức giới và thiệt xúc cùng các thọ do thiệt xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với thân giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với xúc giới, thân thức giới và thân xúc cùng các thọ do thân xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với ý giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp giới, ý thức giới và ý xúc cùng các thọ do ý xúc làm duyên sanh ra, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với địa giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với thủy, hỏa, phong, không, thức giới, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với Thánh đế khổ, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Thánh đế tập, diệt, đạo, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với vô minh, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với hành, thức, danh sắc, lục xứ, xúc, thọ, ái, thủ, hữu, sanh, lão tử, sầu, than, khổ, ưu, não, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với cái không nội, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thắng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bản tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với chơn như, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với bồ thí Ba-la-mật-đa, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lực, Bát-nhã-ba-la-mật-đa, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với bốn tịnh lực, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với bốn vô lượng, bốn định vô sắc, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với tám giải thoát, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với bốn niệm trụ, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với bốn chánh đoạn, bốn thân tức, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với pháp môn giải thoát không, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với năm loại mắt, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với sáu phép thần thông, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với mười lực của Phật, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với pháp không quên mất, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với tánh luôn luôn xả, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với tất cả pháp môn Đà-la-ni, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với tất cả pháp môn Tam-ma-địa, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với trí nhất thiết, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với Thanh-văn thừa, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Độc-giác thừa, Vô-thượng thừa, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với Dự-lưu, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Nhất-lai, Bất-hoàn, A-la-hán, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với Dự-lưu hướng, Dự-lưu quả, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Nhất-lai hướng, Nhất-lai quả, Bất-hoàn hướng, Bất-hoàn quả, A-la-hán hướng, A-la-hán quả, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với Độc-giác, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Độc-giác hướng, Độc-giác quả, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với đại Bồ-tát, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với Tam-miêu-tam Phật-đà, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với pháp của đại Bồ-tát, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp của quả vị giác ngộ cao tột, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với bậc Cực hỷ, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với pháp của bậc Cực hỷ, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp của bậc Ly cấu, bậc Phát quang, bậc Diệm tuệ, bậc Cực nan thắng, bậc Hiện tiền, bậc Viễn hành, bậc Bất động, bậc Thiện tuệ, bậc Pháp vân, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với bậc phàm phu, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với bậc chủng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với pháp của bậc phàm phu, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với pháp của bậc chủng tánh, bậc Đệ bát, bậc Cụ kiến, bậc Bạc, bậc Ly dục, bậc Dĩ biện, bậc Độc-giác, bậc Bồ-tát, bậc Như Lai, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Xá Lợi Tử! Pháp này đối với cảnh giới hữu vi, lấy vô sở đắc làm phương tiện; pháp này đối với cảnh giới vô vi, lấy vô sở đắc làm phương tiện.

Khi ấy, Xá Lợi Tử hỏi Thiện Hiện: Vì nhân duyên gì ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói giáo pháp ba thừa, đó là pháp Thanh-văn, Độc-giác, Vô-thượng thừa? Vì nhân duyên gì ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm đạo Bồ-tát của các đại Bồ-tát, từ Sơ phát tâm cho đến Thập địa, đó là bố thí Ba-la-mật-đa cho đến tất cả pháp môn Tam-ma-địa? Vì nhân duyên gì ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm thắng sự công đức của đại Bồ-tát, đó là đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, siêng năng tu hành, cho nên tùy nơi sanh ra, thường thọ hóa sanh cho đến được biện tài thù thắng tối diệu trong tất cả thế gian?

Thiện Hiện đáp: Xá Lợi Tử! Do cái không nội nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói pháp ba thừa, đó là pháp Thanh-văn, Độc-giác, Vô-thượng thừa.

Xá Lợi Tử! Do cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thắng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không

tản mạn, cái không không đối khác, cái không bồn tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh, nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói pháp ba thừa, đó là pháp Thanh-văn, Độc-giác, Vô-thượng thừa.

Xá Lợi Tử! Do cái không nội nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm đạo Bồ-tát của các đại Bồ-tát, từ Sơ phát tâm cho đến Thập địa, đó là bố thí Ba-la-mật-đa, tịnh giới, an nhẫn, tinh tấn, tịnh lự, Bát-nhã-ba-la-mật-đa; hoặc cái không nội, cái không ngoại, cái không nội ngoại, cái không không, cái không lớn, cái không thẳng nghĩa, cái không hữu vi, cái không vô vi, cái không rốt ráo, cái không không biên giới, cái không tản mạn, cái không không đối khác, cái không bản tánh, cái không tự tướng, cái không cộng tướng, cái không tất cả pháp, cái không chẳng thể nắm bắt được, cái không không tánh, cái không tự tánh, cái không không tánh tự tánh; hoặc chơn như, pháp giới, pháp tánh, tánh chẳng hư vọng, tánh chẳng đối khác, tánh bình đẳng, tánh ly sanh, định pháp, trụ pháp, thật tế, cảnh giới hư không, cảnh giới bất tư nghì; hoặc Thánh đế khổ, Thánh đế tập, diệt, đạo; hoặc bốn tịnh lự, bốn vô lượng, bốn định vô sắc; hoặc tám giải thoát, tám thắng xứ, chín định thứ đệ, mười biến xứ; hoặc bốn niệm trụ, bốn chánh đoạn, bốn thần túc, năm căn, năm lực, bảy chi đẳng giác, tám chi thánh đạo; hoặc pháp môn giải thoát không, pháp môn giải thoát vô tướng, vô nguyện; hoặc năm loại mắt, sáu phép thần thông; hoặc mười lực của Phật, bốn điều không sợ, bốn sự hiểu biết thông suốt, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả, mười tám pháp Phật bất cộng; hoặc pháp không quên mất, tánh luôn luôn xả; hoặc trí nhất thiết, trí đạo tướng, trí nhất thiết tướng; hoặc tất cả pháp môn Đà-la-ni, tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Xá Lợi Tử! Do cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm đạo Bồ-tát của các đại Bồ-tát, từ Sơ phát tâm cho đến Thập địa, đó là bố thí Ba-la-mật-đa cho đến tất cả pháp môn Tam-ma-địa.

Xá Lợi Tử! Do cái không nội nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm thắng sự công đức của đại Bồ-tát, đó là đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, siêng năng tu hành, nên tùy nơi sanh ra,

thường thọ hóa sanh với thần thông bất thối, có khả năng dạo chơi tự tại, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, cúng dường, cung kính, tôn trọng, ngợi khen chư Phật Thế Tôn, tùy theo sở nguyện, ưa gieo trồng các căn lành, đều có khả năng tu tập, mau được viên mãn. Ở chỗ các đức Phật, nghe và thọ trì chánh pháp cho đến chứng quả vị giác ngộ cao tốt, thường không quên mất cũng không biếng lười, bỏ phế, thường trụ định thù thắng, xa lìa tâm tán loạn; do vì duyên có này, nên được biện tài vô ngại, biện tài không chấm dứt, biện tài không sai lầm, rối loạn, biện tài nhạy bén, biện tài thích ứng, biện tài có nghĩa lý phong phú, ý vị khi diễn thuyết một vấn đề gì, biện tài thù thắng tối diệu đối với tất cả thế gian.

Xá Lợi Tử! Do cái không ngoại cho đến cái không không tánh tự tánh, nên ở trong giáo pháp thâm sâu của Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, lấy vô sở đắc làm phương tiện, rộng nói bao gồm thắng sự công đức của đại Bồ-tát, đó là đại Bồ-tát đối với Bát-nhã-ba-la-mật-đa này, siêng năng tu hành, nên tùy nơi sanh ra, thường thọ hóa sanh cho đến được biện tài thù thắng tối diệu đối với tất cả thế gian.